

จุลสารส่วนเสริมสร้างวินัย สำนักบริหารกลาง ฉบับที่ ๙ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๘

จุลสารส่วนเสริมสร้างวินัย ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย
ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมได้ที่เว็บไซต์ของส่วนเสริมสร้างวินัย สำนักบริหารกลาง

ถูกลงโทษ...เพราะละทิ้งงานและใช้คอมพิวเตอร์ราชการติดตามตลาดหุ้น !

ยุคสมัยนี้...เรามักจะได้ยินคนพูดกันว่าอาชีพเดียวไม่เพียงพอต่อการหารายได้เพื่อใช้จ่าย
ในครอบครัว หลายๆ คนจึงมีอาชีพเสริมนอกเหนือจากงานประจำ ซึ่งอาจมาจากสิ่งที่เราชื่นชอบหรือมีความถนัด
เช่น บางคนอาจทำงานฝีมือขาย บางคนอาจเปิดร้านกาแฟ บางคนทำอาหารขายหรือบางคนก็อาจศึกษาและเล่นหุ้น
แต่สิ่งสำคัญ...อาชีพเสริมจะต้องไม่เบียดบังเวลางานหรือละทิ้งหน้าที่จนส่งผลให้งานประจำ
ที่รับผิดชอบเสียหาย ไม่เช่นนั้นอาจถูกลงโทษทางวินัยได้

เรื่องนี้นางสาวดัดชนีซึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ตำแหน่งนักเทคนิคการแพทย์
ซึ่งอยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่กำหนดให้
ข้าราชการต้องขยันหมั่นเพียรและเอาใจใส่รักษาประโยชน์ของทางราชการ อุทิศเวลาให้กับทางราชการอย่างเต็มที่
หากฝ่าฝืนก็อาจถูกสอบสวนและถูกลงโทษทางวินัยได้

ปรากฏว่านางสาวดัดชนีถูกร้องเรียนว่าละทิ้งงานเพื่อไปสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนหุ้นและ
ตลาดหลักทรัพย์ มหาวิทยาลัย (ผู้ถูกฟ้องคดี) จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรงผลการสอบสวน
สรุปว่า นางสาวดัดชนีได้มาทำงานที่ภาควิชา แต่กลับไปอยู่ที่ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ในอาคารเรียนรวมและห้องสมุด
โดยใช้เวลาราชการในระหว่างวันที่ ๕ มกราคม จนถึงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ในปีเดียวกัน เฉลี่ยวันละ ๑-๕ ชั่วโมง
คิดรวมเป็นเวลาราชการ ๓๓ วัน เข้าไปใช้คอมพิวเตอร์เพื่อสืบค้นข้อมูลในตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งไม่เกี่ยวข้อง
กับการปฏิบัติงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

และการกระทำดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่องาน โดยนางสาวดัดชนีไม่มารับตัวอย่างสิ่งส่งตรวจวิเคราะห์
เซลล์มะเร็งเม็ดเลือดขาว ก่อให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติงานในภาควิชาทำให้สิ่งส่งตรวจบางรายการถูกทิ้งไว้นาน
เกินกว่า ๒๔ ชั่วโมง และทำให้มีงานค้าง ซึ่งคณะบดีคณะแพทยศาสตร์พิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นการกระทำผิดวินัย
ไม่ร้ายแรง ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความขยันหมั่นเพียรและดูแลเอาใจใส่รักษาประโยชน์ของทางราชการ
และไม่อุทิศเวลาให้กับทางราชการ จึงมีคำสั่งลงโทษทางวินัยตัดเงินเดือน จำนวนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๕ เดือน

นางสาวดัดชนีไม่เห็นด้วยจึงอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ฯ ซึ่งพิจารณาแล้ว
ได้ยกอุทธรณ์ จึงได้นำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองขอให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนดังกล่าว โดยเห็นว่า
กระบวนการสอบสวนไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากในขั้นตอนการสืบสวนข้อเท็จจริงไม่เปิดโอกาสให้ตน
ได้โต้แย้งแสดงพยานหลักฐาน

ประเด็นปัญหา...คำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดีเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่?

ศาลท่านว่าดังนี้...

ในขั้นตอนการสืบสวนข้อเท็จจริงนั้น เป็นเพียงการหาพยานหลักฐานเบื้องต้นในเรื่อง ตามที่มีการ
ร้องเรียนเป็นหลัก เพื่อพิจารณาว่ามีมูลอันควรกล่าวหาว่ามีการกระทำผิดวินัยหรือไม่ โดยจะทำการรวบรวม
ข้อมูลต่างๆ และให้ความเห็นแก่ผู้บังคับบัญชา ในขั้นนี้จึงเป็นเพียงขั้นตอนภายในของผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่ต้อง
แจ้งผลการสืบสวนหรือต้องให้โอกาสผู้ฟ้องคดีได้โต้แย้งหรือแสดงพยานหลักฐานในขั้นตอนดังกล่าว

ศาลท่านว่า...

เมื่อต่อมาได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงผู้ฟ้องคดีโดยคนบดี คณะแพทยศาสตร์ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา ซึ่งมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ตามมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และในการสอบสวนทางวินัยผู้ฟ้องคดีนั้นคณะกรรมการสอบสวนวินัยได้เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีแสดงพยานหลักฐานและโต้แย้งคัดค้านข้อกล่าวหา ซึ่งได้ดำเนินการตามขั้นตอนโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว

สำหรับประเด็นที่ว่าผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดวินัยหรือไม่นั้น เมื่อลักษณะงานของผู้ฟ้องคดีเกี่ยวเนื่องกับการให้บริการทางการแพทย์ อีกทั้ง การวินิจฉัยโรคย่อมขึ้นอยู่กับผลการวิเคราะห์สิ่งส่งตรวจที่เป็นไปอย่างถูกต้องและรวดเร็ว ผู้ฟ้องคดีจึงต้องพร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างเต็มความสามารถ สำหรับวันที่ไม่มีตัวอย่างสิ่งส่งตรวจมาตรวจวิเคราะห์ ผู้ฟ้องคดีก็ควรอยู่ในสถานที่ที่ผู้บังคับบัญชาจัดไว้ให้สำหรับการปฏิบัติหน้าที่ และไม่อาจนำเหตุที่ไม่มีงานให้ต้องปฏิบัติมาเป็นข้ออ้างในการนำเวลาราชการไปทำธุระส่วนตัว

ผู้ฟ้องคดีมีพฤติการณ์ไม่อยู่ในที่ทำงานและไม่มาปฏิบัติงานตามหน้าที่บ่อยครั้ง จึงเป็นพฤติการณ์ที่เข้าข่ายไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการ ด้วยความขยันหมั่นเพียร และดูแลเอาใจใส่รักษาประโยชน์ของทางราชการ และไม่อุทิศเวลาให้กับทางราชการ อันเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง อีกทั้ง ผู้ฟ้องคดีได้เคยกระทำความผิดวินัยจนต้องถูกกล่าวตักเตือนและเคยถูกลงโทษทางวินัยมาแล้ว คำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๕ เดือน จึงเป็นคำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมาย และไม่มีเหตุอันควรลดหย่อนโทษแต่อย่างใด

(คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ.๖/๒๕๖๒)

รู้ไว้ได้ประโยชน์

๑. ขั้นตอนการสืบสวนข้อเท็จจริงเป็นเพียงการหาพยานหลักฐานเบื้องต้น เพื่อพิจารณามีมูลอันควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยหรือไม่ เพื่อเสนอผู้บังคับบัญชาพิจารณาในการตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยต่อไป ขั้นตอนนี้เป็นเพียงกระบวนการภายใน จึงยังไม่ต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาโต้แย้งหรือแสดงพยานหลักฐาน ทั้งนี้ ผู้ถูกกล่าวหาจะได้รับโอกาสโต้แย้งหรือแสดงพยานหลักฐานดังกล่าวในขั้นการสอบสวนทางวินัยนั่นเอง

๒. ข้าราชการต้องพร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างเต็มความสามารถ ในวันที่ไม่มีงานที่ต้องปฏิบัติก็ควรต้องอยู่ในสถานที่ทำงานของตนเพื่อเตรียมพร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่อยู่เสมอ และไม่อาจอ้างเหตุที่ยังไม่มีงานให้ปฏิบัติ มาเป็นข้ออ้างในการนำเวลาราชการไปทำธุระส่วนตัวได้